

såfremt det bliver et nej, stadig finder anledning til at afholde den danske afstemning i slutningen af september.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første er der jo altså ikke nogen, der kender udfaldet af den franske folkeafstemning, så alene af den grund er spørgsmålet jo ikke til at besvare på nuværende tidspunkt. Det vil jeg i hvert fald ikke begive mig ud i, når det er så spekulativt, hvad der egentlig måtte ske ved den franske folkeafstemning.

Men for det andet vil jeg altså også sige, at beslutninger om, hvad vi gør i Danmark, skal træffes ud fra, hvad der er fornuftigt i en dansk sammenhæng, og de skal ikke træffes under påvirkning af, hvad man gør andre steder. Jeg går ind for, at vi i Danmark træffer beslutninger på basis af, hvad der tjener det danske samfunds interesser.

Kl. 13.10

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi sådan set også enige om. Men skal jeg forstå statsministerens svar sådan, at statsministeren ikke vil udelukke, at man aflyser den folkeafstemning den 27. september, såfremt franskmændene måtte sige nej?

Jeg vil henvise til, at bl.a. statsministerens udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, i Berlingske Tidende her i lørdags har udtalt, at der ikke er nogen plan B, altså at den præmis, som dog går helt tilbage til Romtraktaten, om, at der skal være enighed blandt medlemslandene som en forudsætning for, at man kan ændre traktaten, stadig væk står fast.

Det samme gør sig gældende i Charles Grants udtalelse – han er leder af Centre for European Reform i London. Han siger, at hvis franskmændene siger nej, jamen så er forfatningen automatisk død.

Ud fra de her ikke kun politiske, men altså også saglige betragtninger, er statsministeren så i stand til i hvert fald ikke at udelukke, at folkeafstemningen til september måtte blive aflyst?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, sådan kan hr. Morten Messerschmidt ikke på nogen måde udlægge min besvarelse. Tværtimod er vores udgangspunkt, at den danske folkeafstemning under alle omstændigheder står fast og under alle omstændigheder bliver gennemført.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er statsministeren jo velbevandret i Det Europæiske Råds møder osv. langt mere, end jeg har mulighed for at være. Og når det her er så afgørende en præmis for statsministeren, så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan statsministeren vurderer mulighederne for den fortsatte proces, efter at Frankrig eventuelt måtte have sagt nej til den her forfatning.

Som sagt forudsættes det helt tilbage i Romtraktaten, at der skal være enighed landene imellem. Ser statsministeren nogen mulighed for, at der kan gøres undtagelser for Frankrig, eller hvilken model forestiller statsministeren sig, forudsat at Frankrig som en af de helt store banerførere for det her projekt altså måtte sige nej til forfatningen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alt det er der jo slet ingen der er i stand til at sige noget som helst om på nuværende tidspunkt. Besvarelsen af de spørgsmål afhænger jo ganske af, hvordan den franske reaktion vil være i en sådan situation. Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender udfaldet af den franske folkeafstemning. Der er derfor heller ingen, der ved noget om, hvordan den franske regering i så fald vil reagere, men lad mig henvise til et historisk eksempel:

Da den danske befolkning i 1992 havde sagt nej til Maastrichttraktaten, bad den danske regering de øvrige lande om at fortsætte deres ratifikationsproces. Så der er ikke nogen, der i dag kan sige noget om, hvordan en fransk regering vil reagere, såfremt det skulle blive et nej i Frankrig.

Men må jeg lige sige til hr. Morten Messerschmidt: Der er altså ingen, heller ikke hr. Morten Messerschmidt, som på nuværende tidspunkt ved noget om, hvordan den franske folkeafstemning går.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi fuldstændig enige om, men det er jo rart at kende præmisserne, før man står med de problemer, som den franske eller eventuelt den danske regering måtte stå over for.

Jeg er fuldstændig bekendt med den model, man anvendte i Maastricht og Edinburgh i forbindelse med det danske nej i 1992, men sagen